

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2022. január 2-án.

Máté evangéliuma 5. rész 9-11. verse: „Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak neveztetnek. Boldogok, akiket az igazságért üldöznek, mert övék a mennyek országa. Boldogok vagytok, ha énniattam gyaláznak és üldöznek titeket, és mindenféle rosszat hazudnak rólatok”.

Kedves Testvéreim!

Látszólag nem sok köze van a felolvasott igeszakaszhoz annak a pár bevezető gondolatnak, amit most szeretnék elmondani, de mégis elmondom, mert olyan gondolatokat vet fel, ami minden egyes Krisztuskövető ember számára nagyon fontos kérdés. Pár nappal ezelőtt egy keresztyén embernek tartott híres televíziós személyiség nyilatkozatában szerepelt egy olyan gondolat, hogy a Biblia igazságai és a mai kor között valamilyen formában ki kell egyengetni az utat, hiszen a XXI. század gondolatai már mások, mint a bibliai gondolatok. A riporter ezt követően megkérdezte, hogy akkor a Bibliát félre kell tenni? A válasz egyértelműen az volt, hogy nem. Csak valamilyen összekötésre van szükség, hogy a mai kor emberéhez is közelebb jusson a Biblia üzenete.

Mi reformátusok különösen is fontosnak tartjuk hangoztatni, hogy életünket, a gondolkodásunkat, az érzéseinket igyekszünk a Szentírás tanításához igazítani. A kérdést pedig felteszik nekünk: hogyan lehet igazítani valami olyanhoz az életünket, ami nem beszél a modern kor dolgairól? Amiben nincsen szó az internetről, meg a mobil telefonról? Ami nem feszegeti a modern kor emberének a problémáit, legyen szó a nemi identitásról, vagy éppen az ökológiai katasztrófáról? Azt szoktuk mondani, hogy rossz kérdésre nem lehet jó választ adni. Hogyha a helyes kérdést keressük, akkor mindig azt kell feltennünk, hogy nekem üzenhet-e valamit Isten a Szentíráson keresztül? Nekem mondhat-e el valamit az élet értelméről? A választ pedig mindenkinek saját magának kell megadnia ezen a mai vasárnapon, az esztendő első vasárnapján. Én a sajátomat kimondom: igen, számomra üzen Isten, igen, sok esetben segít, erősít és támogat, máskor meg utat mutat nekem a Biblia. És igen, pontosan emiatt üzen számomra a modern kor problémáival és kísértéseivel kapcsolatban is. Az emberi természet ugyanis nem változott a bűneset óta. Mi nem lettünk mások, nem akarunk mást elérni, csak a körülményeink változtak.

A mai napon elének kerülő kérdéskör pedig pontosan erre világít rá. Nem változott az ember. Ma is azt a kérdést tesszük fel, amit itt Jézus bemutat. Hogyan lehetek boldog? Legyünk őszinték saját magunkhoz, és a lelkünkben valljuk be magunknak. Szinte mindenki számára ez a kérdés. És a minket körülvevő világ elképesztő találékonysággal adja erre a kérdésre a válaszokat. Csak fel szeretnék villantani néhányat, mert az összesre biztosan nincsen rálátásom. Úgy lehetsz boldog, hogy mindenben önazonos leszel: a munkádban, a családotokban, a baráti társaságban. Úgy lehetsz boldog, hogy törödsz magaddal: a testi és lelki egészségeddel. Úgy lehetsz boldog, hogyha követed az álmaidat és eléred azokat.

Keresztyén emberként néha lekicsinylően nyilatkozunk ezekről a boldogságkeresésekről. Miért? Mert olyan megközelítéssel állnak nagyon sokan mindennek neki, amivel mi nem tudunk azonosulni. Az alapkérdést ugyanúgy tesszük fel mi is. Ugyanazt a célt szeretnénk elérni mi is. Miként lehetek boldog? Csakhogy van egy alapvető különbség a keresztyén ember boldogságkeresése és a nem Krisztuskövető ember boldogságkeresése között. Mi mindig közösségben, Jézus Krisztussal meglévő kapcsolatunkban, és a gyülekezettel meglévő kapcsolatunkban keressük a boldogságot, a nem Krisztuskövetők pedig sok esetben saját magukban keresik.

Egy valamit azonban a boldogmondások kapcsán ki kell mondanunk: saját magamban boldogságot találni nem fogok. Nem tudom, hogy ki mennyire van jóban saját magával, és ki mennyire ismeri a saját lelkének legbelső rezdüléseit is, de ha én saját magamra gondolok, akkor magamba zárva soha nem érzem a boldogságot. Egyedül nem vagyok boldog. A családban, a gyülekezetben, a Biblia üzenetéről beszélgetve másokkal azonban igen. A Szentírás boldogság fogalma mindig közösségi boldogságról szól. Nem tesz másként Jézus sem a boldogmondásokban. Nem úgy beszél az egyén boldogságáról, hogy kiemeli a teljes koordináta rendszerből, mintha önmagában állna az egyén a világban, hanem úgy beszél Jézus minderről, hogy az ember benne él a kapcsolatrendszerében, és abban élheti meg a boldogságot Krisztussal együtt.

Máshogyan ugyanis nem lenne semmi értelme ezeknek a boldogmondásoknak. Csak ha azt a hármat megnézzük, ami itt elének került ezen a mai napon, akkor már látjuk, hogy abban egyéni boldogságom nincsen. Boldogok, akik békét teremtenek. Hát ebben azért nem vagyok annyira biztos. Aki ugyanis békét teremt, sokszor feszültséget vállal. Emberek közötti feszültséget vezet le. Olyan, mint a villámhárító. Gondoljunk bele, hogy egy villámhárító mekkora feszültséget vezet le, csakhogy az épületet megóvjaa. Így van ez

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2022. január 2-án.

azokkal is, akik békességet teremtenek. Ez lenne Jézus szerint a boldogság? Igen az. Nem amiatt, hogy elértünk valamit, hogy békesség lett, hogy eredménye lett mindennek. Hanem azért, mert Isten fiai mindig így cselekednek.

Így már értjük, hogy miért látja Jézus az embert a teljes koordináta rendszerben. Nem csak a többi emberrel való kapcsolatban mutatja be az életünket, hanem az Istennel való kapcsolatunkat is megújította azzal, hogy eljött értünk erre a földre. Az a boldogság tehát, hogyha mindent vállalunk a békesség megteremtéséért, mert akkor Isten fiainak nevez minket a Mindenható!

A második ilyen mondás így hangzik: boldogok azok, akiket az igazságért üldöznek. Nem a magam igazáért üldöznek, hanem Krisztus igazságáért, az Ő tanításáért. Azt mondani ugyanis, hogy szeresd ellenségedet, ez nem lesz soha népszerű. Azt mondani, hogy a krisztusi szeretet nem azt jelenti, hogy mindenkit minden formában elfogadunk, hanem azt, hogy a hibákat kitisztítjuk, még akkor is, hogyha bizonyos esetekben ezt erővel kell megtennünk, úgy ahogyan Jézus is megtisztította a templomot, ez megint nem arról szól, hogy minket el fognak fogadni. Üldözni fognak minket az igazság miatt.

Egyre többet találkozom azzal, hogy olyan emberek akarják megmondani, hogy mit tanítanak a keresztyének a szeretetről, meg a bűnről, akiknek semmi közük ehhez az egészhez. Amikor pedig másként fogalmazunk, mondjuk ki, hogy amikor a Biblia igazságát adjuk tovább, akkor máris támadnak minket. Azt várják ugyanis tőlünk, hogy a keresztyén szeretet legyen bamba vélemény nélküliség, meg teljes elfogadása mindennek. Csakhogy Jézus ilyenről soha nem beszélt. Azt mondta el, hogy „úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta, hogy aki hisz Őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen”. Isten szeretete mutatta meg igazán, hogy milyen az Ő hozzáállása a bűnhöz. Jézus Krisztusnak meg kellett halnia, hogy a bűn súlyát elvegye rólunk. Ez is a szeretet része, ez is az igazság része. Emiatt pedig üldözni fognak minket. De ott van utána a biztatás is. Akik kitartanak a Biblia igazsága mellett, azoké lesz a mennyek országa, azoké lesz az örök élet.

A harmadik boldogságmondás pedig arról szól, hogy boldogok vagyunk, ha mindenféle rosszat hazudnak rólunk. Ez pedig nem azt jelenti, hogy rosszat mondanak rólunk, hanem azt, hogy rosszat hazudnak rólunk. Rosszat mondanak rólunk az emberek, amikor kimondják, hogy a kereszteshadjáratban örült vérengzést csaptak az úgynevezett keresztyének a kereszt jelében. Igazuk volt. Rosszat mondanak rólunk, amikor kimondják, hogy az egyházak sokszor elvtelenül hódolnak be az államnak, az állami szerveknek, akár a múltban, akár a jelenben. És igazuk volt, és igazuk van, amikor ezt mondják rólunk. Jézus azonban nem erről beszél. Hanem arról, hogyha rosszat hazudnak rólunk. Hogyha semmi ténylegesen rosszat nem találnak, és hazudniuk kell. Amikor a keresztyének tiszta életet élnek, amikor tartják magukat a Biblia tanításához, amikor mindenben tisztességesen járnak el, akkor jön az, hogy rosszat kell hazudni rólunk.

Volt a múltban ilyen. Amikor elmondták a Római Birodalomban, hogy a keresztyének kannibálok, mert emberhúst esznek, és embervért isznak. Elmondták, hogy a keresztyének számarfejet imádnak. Elmondták, hogy a keresztyének okozták az aszályt, vagy a túl sok esőt. És aztán elkezdtem gondolkodni, hogy tudok-e valamilyen mai példát hozni. Hogy a keresztyének ilyenek, meg olyanok, és ebben ne lenne igazuk. Nekem nem jutott eszembe kapásból semmi. Hosszabb gondolkodás után sem jutott eszembe semmi. Sajnos azt kell mondanom, hogy már nem is kell rosszat hazudni rólunk, mert sokszor, ha valamilyen rossz hangzik el, akkor az igaz. Pedig nem lehet boldog ember az a Krisztusi mérce szerint, akiről rosszat mondanak, és az igaz. Boldogok akkor vagyunk, hogyha mindenféle rosszat hazudnak rólunk. Azt hiszem, hogy aki végigfuttatja magában az elhangzottakat, az kimondja, hogy nem nagyon lehet erről a boldogságunkról beszélni.

Talán vannak most olyanok, akik egy kicsit lelombozva érzik magukat. Ne legyünk ilyenek. Amiről ugyanis Jézus beszél, az nem lelombozó, hanem éppen ellenkezőleg bátorító és biztató. Igenis létezik az a fajta boldogság, amiről Jézus beszél. Amikor elolvassuk a kérdést, hogy „kik a boldogok”, és elolvassuk a boldogságmondásokat, akkor azt egy nagyon rövid mondatban összefoglalhatjuk. Azok a boldogok, akik Krisztus ügyét mindennél fontosabbnak tartják, és azért minden nehézséget vállalnak. Azok a boldogok, akik minden körülmények között megtartják Jézus tanítását és követik Őt. Azok a boldogok, akik nem engedik, hogy Jézust a szívéből kivegyék.

Kaptunk ugyanis egy óriási kincset. Olyat, ami mindennél többet ér. Megkaptuk a mi Megváltónkat, Jézus Krisztust. Hogyha Ő a szívünkben van, hogyha Ő a szívünkben marad, hogyha Ő érte minden nehézséget vállalunk, akkor igazán boldogok lehetünk, és igazán boldogok vagyunk. Ebben a boldogságban mondjuk ki: „Emeld fel hát lelkedet, hagyd el minden földi vágyat. Bízd rá arra szívedet, Kiből idvességed árad. Jézusnál tartsd kincsedet, legyen Jézusé szíved!” (357. dicséret 7. verse) ***Ámen!***